

بررسی مختصر سوادآموزی زن در ایران

گردآورنده: فاطمه کرم‌غریبی

www.ketab.ir

اثر: بررسی مختصر سوادآموزی زن در ایران

گردآورنده: فاطمه کرم غریبی

طراح جلد: رضا جباری

صفحه آرا: موسسه فرهنگی هنری مروارید درخشان اندیشه

چاپ اول: ۱۴۰۰ شماریگان: ۱۰۰۰

شابک: ۹۷۸۶۲۲۶۶۸۸۷۳۴

قیمت: ۳۲۰۰۰ تومان

نشانی دفتر انتشارات: مازندران، نوشهر، دهنو، خیابان گلزار، خیابان شاهد، پلاک ۲۷
می‌توانید جهت سفارش و تهیه آثار انتشارات ناسنگ با شماره‌های ۲-۱۱-۵۲۱۴۴۳۶۱-۰۱ تماس بگیرید.

سرشناسه : کرم غریبی، فاطمه، ۱۳۶۴-

عنوان و نام پدیدآور: بررسی مختصر سوادآموزی زن در ایران /

گردآورنده فاطمه کرم غریبی.

مشخصات نشر: نوشهر: ناسک، ۱۴۰۰.

مشخصات ظاهری: ۹۸ ص.

شابک: ۹۷۸۶۲۲۶۶۸۸۷۳۴

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

یادداشت: کتابنامه.

موضوع: سوادآموزی - ایران - تاریخ

Literacy - Iran - History

رده بندی کنگره: ۱۵۷LC

رده بندی دیویی: ۰۱۲۴۰۹۵۵/۳۷۴

شماره کتابشناسی ملی: ۸۶۶۴۲۹۷

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا

آغاز سخن

اگر به دقت به تاریخ بشر بنگریم، باید بگوییم که درباره تاریخ زنان آن گونه که شایسته آنان است پرداخته اند. تاریخ ایران گواهی می دهد که زن در ایران مقام ارزشمندی داشته است. زنان همانند مردان برای آبادانی کشورشان مشارکت داشتند. مردم ایران باستان علاقه زائدالوصفی به سوادآموزی داشتند و فرزندان خود را برای فراگیری علم و دانش به آموزشگاه ها می فرستادند. پایه و اساس این آموزش را باید حدود ۵۰۰ پیش از میلاد در دوره هخامنشیان دانست. دختران و پسران در کنار هم به یادگیری می پرداختند و هیچ تفاوتی در تحصیل علم و دانش در میانشان وجود نداشت.

در دوره اشکانیان چون زرتشتیان با مسیحیان رابطه دوستانه ای داشتند مردان و زنان آزادانه در بحث های فلسفی شرکت می کردند. این امر نشان می دهد که زنان در

آن دوران آموزش می دیدند و دانش می آموختند، وقتی تاریخ ساسانیان را مورد مطالعه قرار می دهیم متوجه می شویم که در این دوره پر عظمت تمدن ایران اهمیت ویژه ای به علم و دانش قائل بودند. در همین دوران بود که بزرگ ترین دانشگاه جهان باستان به نام گندی شاپور گشوده شد و از اقصی نقاط جهان از مردان و زنان در این دانشگاه به یادگیری علم و دانش اشتغال داشتند. تاریخ اسامی پزشکان زن و مرد را که در این دانشگاه درس خواندند آورده است.

بعد از حمله اعراب ایرانیان هم چنان در سواد و دانش اندوزی نسبت به ملت های دیگر جهان در آن روزگاران پیشگام و پیش قدم بودند و تنها ملت جهان بودند که اسلام را خوب فهمیدند و فرهنگ متری آن را نشرو گسترش دادند.

تنها ملتی بودند که برای زبان عربی قواعد و دستور زبان نوشتند و در کنارش هم زبان ملی خود یعنی زبان پارسی را هم زنده نگه داشتند و این کار عظیم فرهنگی را مردان و

زنان فرهیخته و تحصیل کرده با هم به انجام رساندند. اگر ایران دوره اسلامی را مورد مطالعه قرار دهیم درمی یابیم که ایرانیان هم چنان در سواد و دانش پیشتاز هستند زیرا دریافتند که دین مبین اسلام همه انسان ها را به سوادآموزی و کسب علم و دانش تشویق می کند.

از آنجایی که شمار دانشمندان زن در تاریخ نظام آموزشی اسلام در مقایسه با مردها کمتر است، برخی پنداشته اند که در اسلام محدودیتی در باره تحصیل زنان و دختران وجود دارد. اسلام مرد و زن را در برابر جایگاه و منزلت زندگی به وسیله اراده و کار مساوی می داند. از همین رو هر دو در به دست آوردن مایحتاج زندگی و آنچه مایه قوام حیات انسانی است با هم به تلاش و کوشش می پردازند.

تحصیل علم و دانش از احکامی است که زن و مرد در آن مشترک هستند و هرگز دین اسلام جنسیت را سد راه علم و دانش قرار نداده است. اسلام به ما آموزش می دهد همان گونه که شوق یادگیری در مرد قرار دارد در زن نیز همان انگیزه وجود دارد و اسلام هرگز اجازه نمی دهد جلوی استعداد های خدادادی زنان گرفته شود.